

**Božiji Darovi Uvek Nađu Svoja
Mesta**

Džefersonvile, Indiana

22. Decembar 1963.

Uvod

Nesvakidašnja služba Vilijam Branhama, bila je odgovor Svetog Duha na proroštva u Pismu u Malahiji 4:5-6, Luka 17:30, i Otkrivenje 10:7. Ova služba koja je prekrila celi svet je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava, i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom u ovim poslednjim danima. O ovoj službi govoreno je u Pismu, što treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Molimo se da odštampana Reč postane upisana u vaše srce dok vi sa velikom pažnjom čitate ovu poruku.

Audio propovedi i štampane verzije propovedi propovedane od Vilijam Branhama su na raspolaganju i besplatne su za skidanje i štampanje sa Interneta sa adrese www.nevesta-hristova.org

Ova brošura se može kopirati i deliti dokle god se kopira u celini, nemodifikovana, i dok se deli besplatno.

Božiji Darovi Uvek Nadu Svoja Mesta

1 Hvala ti brate Nevile. [Brat Nevil kaže: “Bog te blagoslovio brate.” – Urednik.] Gospod neka te blagoslovi, brate.

Dobro večer prijatelji. Upravo sam malo pre ušao unutra, i pomislio sam da bih mogao sići dole i poželeti vam svima “Sretan Božić.”

2 Tako da nisam znao, da je meni dopala ova veličanstvena prilika da vam govorim iz Reči Gospodnje. I tako, brat Nevil me je pitao, a ja sam imao nekoliko malih zabeleški o Božiću koje ću koristiti, jedna od njih je gore iz Feniksa i dole iz Tusona, različita mesta iz te oblasti, uobičajene Božićne poruke. I ja sam pomislio, da bi za večeras mogao propovedati o nečemu što mi je Gospod nedavno položio na um, dok sam bio gore u Koloradu.

3 Razmišljao sam o nečemu u vreme Božića, i imam pet do šest malih zabeleški ovde, iz Pisma i ostalo. Tako... Nisam... Pretpostavljam da brat Nevil i svi propovednici to rade. Vi...izgleda kao da vam nešto naleti, i vi to zabeležite. Vi čekajte malo, i onda to zabeležite. Ja to zabeležim samo u notes, samo u notes. A onda kada se nekad prisetim, malo prelistam notes i kažem: “Šta je bilo to do čega sam došao?” Tako je to, kada smo prozvani na brzaka, znate već.

4 Bilo je...kada sam bio mlađi, mogao sam upravo...um mi je bio pun, mogao sam brzo misliti i nisam morao čekati, mislio sam: “Pre deset dana bio sam na nekom mestu. To je tema. Evo je, i idemo pravo s time.”

5 Znate, pošto sam prošao nekoliko prekretnica, brat Higenbotom, i prešao nekoliko reka, da to upravo više ne dolazi na takav način, kada se odmakne već daleko na putu. No to...kao što reče brat Nevil, nedavno: “Sve smo bliže i bliže Domu.”

6 Lepo je ponovo biti kod kuće. Vraćao sam se nazad, pa, užasno je padao sneg. I postoji...i čulo se o saobraćajnim nesrećama i ostalim stvarima, tako puno njih na putu, i ljudi su ginuli. I samo pomislite, koliko stotina njih će upravo sada izgubiti živote, od večeras pa do

novе godine, koliko će samo Amerikanaca umreti! I znate šta, možda i neko od nas odavde večeras. I to samo sada zavisi, da...naše stanje pred Bogom. Ovo je tužna nacija, taj brat je rekao, svuda je tuga. I našа zastava je bila okačena trideset dana, na pola koplja, sve zbog greha i ljudi koji ne žele prihvatiti Božiji put činjenja stvari.

7 Čak ako se i ne bi slagali s nekom osobom, ako ipak to ne možemo učiniti na bratski način, i onda...Vidite, ako je Hrist u srcu, onda bez obzira koliko se vi ne slažete s tim čovekom, i dalje imate ljubav i poštovanje prema njemu. Ja se ne slažem s mnogim ljudima, veoma često. No ipak, nikada nisam još nijednog video, s kojim se nisam slagao, a da sam mislio bilo šta drugo nego "da ga zagrlim i zovem 'moj brate', i da mu pokušam pomoći najbolje što to mogu." Ja se ne slažem s njime zato što ja možda mislim da oko stvari oko koje se ne slažemo da on...Da ono što on veruje, ja baš ne verujem to na način kao on, ali...i tako dalje, ali možda ja sada pokušam da njemu predstavim moj put kao što on meni pokušava predstaviti svoj, i da ih spojimo zajedno i da ih pročešljamo i vidimo šta smo iz toga dobili, u neslaganjima takve vrste. Upravo dokle god to ide do...mi se nikada ne bismo trebali naljutiti ili ne bismo trebali nekoga povrediti, ili uništiti ili nešto tako. Uvek bi trebali pokušati da gradimo.

8 Ovde je zaista hladno, zar ne? Dvadeset dva stepena kada sam napustio Tuson, a kada je sunce zašlo i postalo stvarno mračno, i dalje je bilo dvadeset stepeni. I tako, onda se vratiti ovamo nazad, ja sav drhtim od glave do pete, znate već. I ja...Sav taj zavejani put i ispod nule, pa led i sve ostalo, moram se ponovo na to privići. Tako je čudno što se možete navići na određenu klimu, za tako kratko vreme. A otkako sam vas napustio, skoro da nisam imao prilike ni da ostanem zdrav. Imao sam...nešto kao sinuse u vremenskim prilikama kao ovde, i kako starim...A ovde sam rođen i odrastao. Ali kada, razumete, kada ste mladi imate nešto da to možete progurati; ali kako starite, pa, počinjete otkrivati da nečega više tamo nema. To je nekada bilo tako, a sada jednostavno to možete zaboraviti. Vi...ima tamo nečega što vas neće progurati dalje baš kao kada ste bili momak, tako da sam otkrio da taj način na koji sam ja...ta toplija klima za jednog starog čoveka, kao da malo pripomaže.

9 Sećam se dolazeći dole niz Utica Pike tamo gore, kao jedan dečak (sedam, osam, deset, dvanaest, četrnaest godina star), a nisam imao ni cipele (samo platnene patikice) a bilo je osam do deset ispod nule, a samo u patikicama a palac viri iz njih. I ne...dakle to nije da hodate niz ulicu kao što je sada ovde, već razgrćete sneg. Nije bilo automobila koji idu niz ulicu, možda bi se povremeno pojavio samo trag od zaprege. Silazeći dole glavnim putem tog jutra, u jednom malom starom kaputu, bez majice, a uvijao se prema gore na *ovakav* način, ne duži nego ovo što sada imam na sebi; sav mokar do kolena, samo nastavljajući dalje i ne obraćajući pažnju na to. Vidite, jedva da mi je i bilo zima. Ali to je bilo pre oko četrdeset pet godina. I tako, puno se oslabilo od tada, prešlo se puno kilometara i puno kilometraže se obrnulo na brojilu, znate već, tako da to više ne podnosimo kao što smo ranije.

10 Video sam brata Kapsa kako je podigao glavu. Previše si mlad da imaš sada takve misli. Čekaj samo da dođeš do mesta gde smo brat Nevil i ja, onda – onda ćeš razmišljati o raznim stvarima mnogo drugačije, na neki način se oslabi.

11 Dakle, imali smo divno vreme u Gospodu. Gospod nas je preko mere blagoslovio, i toliko sam zahvalan. I vraćam se nazad. I mislim, sledeće nedelje, ako Gospod da, želim, ako brat Nevil ne mari, da...Imam službu zadnje nedelje ujutru, a možda i nedelju uveče, isceliteljsku službu u nedelju uveče. U nedelju ujutru imam jednu važnu poruku, ako bude Gospodnja volja da je ispropovedam. Nisam još osmislio temu...ništa više ni sada svoje glavno štivo, još nema sadržaja u njemu, zato što ja...ne bez – bez ijednog, znate već, otkrivenja od Gospoda, već sam od sebe. Želim da izrazim nešto u nedelju, za čega se nadam da će nam na neki način pomoći na našem putu.

12 A sada moram ići na misijska polja, i upravo sam skoro svaki dan prezauset. Mislim da mi je Bili rekao, da po planu puta, da imam dva ili tri dana kada se mogu vratiti kući u Aprilu nakon što odem odavde, da se vratim u Tuson, i onda se s time završava. I onda sve do sledećeg Novembra, Oktobra, mogu se vratiti ponovo na ovu stranu nakon prekookeanskih puteva.

13 Dakle, ima još tri dana do Božića. Još jedan dan, zar ne? To čini dva. Ponedjeljak...Da li je u utorak Badnje Veče? U utorak je Badnje Veče. Nije li užasno videti, da ovaj veliki praznik kojemu se približavamo, da se tako odnose prema njemu kako se odnose? Tako je to tužno, tako jedna – jedna grozna stvar i sama pomisao na zečeve i na mit zvan “Kris Kringle” (Santa Klaus, Deda Mraz) i sve ostalo, što su te stvari oduzele pravu vrednost onoga što je Božić.

14 Dakle, mi ne...mi – mi ne znamo i ja sigurno ne verujem...Upravo sam išao dole, a moja žena je ostala kući, i ja...išao sam niz ulicu i slušao sam jednog astronoma; da sada, a oni su se poneli za idejom što mi je astronom rekao pre mnogo, mnogo godina ranije, kada sam bio samo lovočubar ovde u Indijani. Kada su mi rekli da...kako su se te zvezde poredale, baš kao što je to rekao i prvi astronom i kako su oformile, ono što bi oni nazvali prirodnom pojavom koja se dešava, verujem da je on rekao večeras, svakih osamstotina godina, ili tako nešto. I to ponovo sebe obnavlja, Ribe i Jupiter, i zaboravio sam već; i Mar...Mars; ne, ja...nije tako. To su neke od zvezda kako one ubrzavaju kada prođu svoje orbite i ravni sa zemljom, a ovaj astronom od večeras je pokušao reći da je to ustvari bila jedna prirodna pojava. Ja – ja nisam – to ne prihvatam. Verujem da je to bila natprirodna pojava, koju je Bog učinio. On...stvari su sa Bogom natprirodne. On je natprirodan.

15 I – i pogledao sam dole i znam da je to usmereno na april, ja sam...ako je Gospodnja volja da odem na tako dugo, imaću onda već pedesetpet godina. Vidite? I ja znam...No gledajući nazad na svoj život, i pitam se gde se to dogodilo. Od tih prvih malih Božića, kada smo okačili svoje poklone, a mama bi uzela...Verovatno bi dobili narandžu, ili dva tri komadića oljuštenih bombonica, i za nas to je bio veliki Božić. I znate već, deca očekuju te male poklone. I mi smo videli da – da je Božić da...je uglavnom za decu, i oni iščekuju taj dan. To se preokrenulo kao da je sve za decu. Ali zaista, to je trebalo biti za odrasle; time bi se trebala učiti deca šta je pravi Božić.

16 I ja u potpunosti ne verujem da je Hrist mogao biti rođen dvadesetpetog decembra, u Judeji, zato što je tada hladnije nego što je sada ovde. Vidite? Ooo, kako bi pastiri mogli čuvati svoje ovce tada po noći? I onda oporezivanje i sve ostalo, i Marija koja je morala

preći tako dug put, skroz dole do Vitlejema iz Judeje, pa gore do Jerusalima, ustvari, i...radi oporezivanja. Ja – ja – ja jedva da bi to mogao poverovati. Došla je gore, verujem da je došla iz Nazareta, i tako kada...Kako bi to uopšte bilo moguće. To se ne bi moglo učiniti, već verujem da je Hrist bio rođen u proleće, zato što je On bio Jagnje na svaki mogući način. Razumete? I zapazite, On se rodio u štali a ne u kući.

17 I kada su Ga odveli na krst (drugi), koliko mi to znamo, nikada nije bilo rečeno da je On vodio njih, već su oni vodili Njega. Da li ste znali da Jagnje odnosno ovca mora da se vodi na klanje? Ona neće ići na klanje već je morate tamo odvesti. I obično je jarac onaj koji vodi ovcu. U oboru za klanje oni imaju jarca. I jarac će ići tim putem, dok ne navede da ovce krenu tim putem da se pokolju, a onda će jarac iskočiti napolje. Ali kada dođe vreme da se ubije jarac, on će istinski da se rita i opire (on mora ući unutra) zato što ga vi ne možete kriviti. No, stvarno je stvar u tome da ovca mora biti vođena, a On je bio vođen na klanje. Oni su Ga vodili. On je bio Jagnje. I ja verujem da je tako bilo u prirodnom, a jagnjad se rađaju u martu, aprilu, negde u tom periodu, ne kasnije od maja. I ne verujem da je to bilo vreme pre marta ili nakon maja, negde u tom periodu.

18 Ali kada je crkva, Hrišćanstvo, bilo venčano Romanizmom, što je bilo na Nikejskom Saboru, kada su prihvatili...Rimljani su prihvatili Hrišćanstvo i načinili od toga, kako su oni to zvali univerzalnom religijom, i proslavljali su idole, i imali su boga sunca.

19 I upravo sada, od dvadesetprvog do dvadesetpetog, sunce skoro ostaje u istoj putanji dok prolazi. Kako se ono zove ta pojava? Bilo...mislim da sam to znao, ali se ne mogu sada setiti. Kada je sunce... ono – ono dobija toliko na vremenu pa gubi toliko vremena, sve do dvadesetprvog, između dvadesetprvog i dvadeset petog decembra. Ooo, zaboravio sam kako kako se to zove. Molim? [Neko iz zajednice kaže: “Eklipsa.” – Urednik.] Ne, eklipsa je kada su u liniji, kada i sunce i mesec prolaze zajedno. To je nekako, ooo, skoro da to izgovorim ali ne mogu to sada. No kako god, to je mirovanje sunca što su Rimljani zvali (to je kada se podigne krug), zvali su to *rođenje boga sunca*. Oni su to proslavljali od dvadesetprvog do dvadesetpetog decembra.

20 I tako, budući da su bili obraćeni, Rim u...Hrišćanstvo je bilo prihvaćeno, na njihov sopstveni način u Rimu, a onda su rekli: “Napravićemo isti praznik, i napravićemo *rođendan Sina Božijeg*.” Razumete? Bog sunca, Jupiterov rođendan, rođendan Sina Božijeg, dvadesetpeti decembar, i to...

21 No kakva je razlika u tome. Vidite, danas kada smo mi...Čak da je to i...da su oni to radili u julu ili avgustu, ili bilo kada da je to, i dalje je to jedna sveta stvar da se setimo da je: “Da nam je Bog dao nadu koju imamo u sebi.”

22 Dakle, kažete: “Pa, i ostali slave Deda Mraza i postupaju kako čine; pa i mi bi mogli to isto činiti.” Ne, gospodo! To za nas nije paganski praznik, to je sveto vreme. Da nije bilo Božića ne bi bilo ni Uskrsnuća. Da nije bilo Božića: ne bi bilo ljubavi, ne bi bilo ni mira, ne bi bilo ništa nakon ovoga za vernika; da nije bilo Božića.

23 Dakle, kažete: “Pa, ako ostatak sveta, oni upravo...” Pa vidite, račvaste munje na mračnom oblačnom nebu, pokazuju da može biti svetla u vreme tame. Ova svetla večeras to dokazuje, da može biti svetla u vreme tame. A kada svetlo najbolje sija? U tami. Upalite ova svetla preko dana, a da sunce sija na vas, jedva da ćete primeniti da su upaljena. Ali samo jedno, slabašno svetlo zaista će veoma jako sijati u vreme tame. A upravo sada je tama kada svaki Hrišćanin treba da da svedočanstvo o nadi koja je u njemu, o Isusu Hristu Božijem Sinu; ne o nekom Kris Kringlu, koji je bio rođen tamo nekad, znate već, i o nekom drvetu koje je bilo upaljeno i išlo je jedne noći kroz šumu, nekoj izmišljenoj priči koja nema nikakvog temelja. No mi čvrsto verujemo u obećanu Božiju Reč o dolasku Mesije, i On je bio rođen na dan Božića, dvadeset...skoro dvehiljade godina ranije, tako verujemo.

24 Tako, večeras ćemo govoriti na malo drugačiji način. Pretpostavljam da vam je pastir već govorio, i verovatno će govoriti ponovo i u sredu uveče, jer znam da je spremio neke tekstove ili tako nešto, i želim da ga saslušam.

No, upravo pre nego to učinimo, hajde da ponovo pogremo glave radi molitve.

25 Nebeski Oče, ovaj veliki sveti trenutak, dok ovde razmišljamo o raznim stvarima iz Pisma, da gde god otvorimo nazad Stari Zavet, govori se o tom danu kada će Bog poslati Svoga Sina. Kako su ti proroci tamo od davnina, imali svoje vreme za prorokovanje Rečju Božijom koja im je dolazila. I oni su prorokovali u svojem vremenu i prorekli stvari koje će se desiti, i mi to vidimo kako su se sva ona srela dole u Vitlejemu te noći, kada je Bog toliko voleo svet da je On dao Svog jedinorodnog Sina. Mi Ti zahvaljujemo za to.

26 I sada Gospode, pošto smo odlučili večeras ovde da govorimo iz Tvoje Reči; i Ona je toliko sveta, Gospode, i to je razlog što mi najpre želimo govoriti Tebi. I molimo se da nam Ti otvoriš razum za Svoju Reč. Molimo to u Isusovo Ime. Amen.

27 Dakle, želim čitati neke delove Pisma, upravo jedna uobičajena Božićna priča, a citati Pisma se nalaze u Mateju u 2.-oj glavi. I dok listate do tamo, takođe i Jovan 3:16.

28 I prethodne noći gore u Feniksu... Ako vi ljudi koji slušate kasete, želim da poslušate tu kasetu: *Zašto Je Isus Morao Doći U Vitlejem*. Zašto je On to morao učiniti? I tamo ti Davidovi simboli, koji su se nalazili i čekali na planini, gledajući dole kako se grupiše Filistejska armija. I ja sam to uporedio tačno sa današnjicom, i video da Vitlejem...šta to znači.

29 A Hrist je naš Vitlejem, i mogu to dokazati da svaki čovek koji je rođen od Boga, da je bio rođen u Vitlejemu. I to je ono što je On bio, *Hleb Života*. A Vet, V-e-t znači – znači “kuća” El je “Bog”, a e-j-e-m je *Elhem*, što znači “hleb,” što je “Kuća Božijeg Hleba”. A Isus Hrist je bio “Kuća Božijeg Hleba”. I kako su danas legionari tih crkava skupljeni u garnizone, kao Filistejci, da spreče ljude da dođu do Toga.

30 I kako su ti hrabri ljudi, znajući da je David bio pomazan i da će jednog dana postati kralj...a tada je bio veoma nepopularan, zato što je bio prognan između svojih ljudi, ali jednog dana je došao njegov poziv. Imali su oko njega hrabre ljude. I setite se, da su ti ljudi bili pagani, skoro svaki od njih je bio paganin, jedan predivan tip današnjice. A jedan čovek je bio toliko hrabar, da je ubio osamstotina ljudi sa...sa svojim kopljem, on sam, u jednom danu. A drugi je stajao na polju sočiva, i naišla je vojska, jedna trupa. I svi su se

razbežali, i on je tamo stajao i ubijao ljude sve dok mu se ruke nisu smorile. A onda, jedan drugi, kako je skočio u rupu i ubio lava jednog snežnog dana, jednom rukom. A Filis...- a egipćanin je pojuri na njega sa dugim kopljem, a on je uzeo jedan štap i izbio mu koplje iz ruku, uzeo mu koplje i ubio tog egipćanina i pobio još trista kapetana.

31 Dao je velike ljude! David je povikao: “Ako bih pio samo još jednom, vidite, iz tog izvora!” (Gde je on pio svoje ovce kada je izlazio jutrom, iz obora, one bi želele da piju vode) A ti ljudi su izvukli svoje mačeve i borili se kroz dvadesetpet kilometara dugu gomilu ljudi i vratili su tu vodu nazad.

32 A David je rekao: “Daleko bilo da bih ja to popio.” I prolio je to na zemlju kao prinos Gospodu. Kako divan tip iste te stvari, iz Jovana 3:16 večeras.

Bog je toliko ljubio svet, da je On dao Svoga jedinorodnog Sina,...

33 A šta je učinio Hrist? Život koji je On imao, da večno živi, On Ga je izlio iz svojih vena na zemlju, Njegov prirodni život, na zemlju kao prinos za grehe radi nas. I kako pagani danas, ljudi od poštovanja, ljudi, veliki ljudi, uzimaju mač, stoje tamo i prosecaju svoj put da dobiju svežu vodu za piće od Hrista (našeg Davida), koji je danas veoma nepopularan. No, naš David, za koga znamo da dolazi u sili, On će pogaziti svaku naciju pod noge, i vladaće nad njima gvozdenom palicom. Pravi smeo čovek, stoji sa Rečju Božijom i seče od jedne do druge strane, neustrašivo, jer mi znamo da On dolazi u sili.

34 Hajde da sada čitamo, nakon Jovana 3:16; da čitamo o poseti mudraca iz Svetog Mateja, iz 2.-ge glave.

A kada se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vreme cara Iroda, gle dođoše mudraci sa istoka u Jerusolim, i rekoše:

Gde je car Judejski što se rodio? Jer smo videli njegovu zvezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo.

Kada to čuje car Irod, uplaši se, i sav Jerusolim s njim.

I sabravši sve glavare svešteničke i književnike narodne, pitaše ih: gde će se roditi Hristos?

A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao:

I ti Vitlejeme, zemljo Judina, nikako nisi najmanji u državi Judinoj; jer će iz tebe izaći vladar koji će pasti narod moj, Izraela.

Onda Irod tajno dozva mudarce, i ispitivaše ih kada se pojavila zvezda.

I poslavši ih u Vitlejem, reče: idite i ispitajte tačno o detetu, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja dođem da mu se poklonim.

I oni saslušavši cara, pođoše: a to i zvezda koju su videli na istoku, iđāše pred njima dok ne dođe i stade odozgo gde beše dete.

A kad videše zvezdu gde je stala, obradovaše se veoma velikom radosti.

I ušavši u kuću, videše dete s Marijom majkom njegovom, i padoše i pokloniše mu se; pa otvoriše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

Primivši u snu zapovest da se ne vraćaju k Irodu, drugim putem se vratiše u svoju zemlju.

35 Veoma je čudno to na ovom mestu, na jedan manji način...Bog govori ljudima kroz snove. Ja u to verujem. Ali kako to da je Bog ovde na ovom mestu koristio taj sekundarni način.

36 Dakle, san je...jedan san, ako je ispravno protumačen, to je isto što i vizija; ako je to san koji je protumačen. Bog je to koristio još iz vremena Starog Zaveta i skroz niz doba, i obećao je da će ga ponovo koristiti u poslednjim danima, takođe. Dakle, ljudi se mogu prejesti i – i tako dalje, i imati noćne more, a to nije – to nije pravi duhovni san, on se ne pokazuje takav kada ga čitate. A neki od njih mogu delovati tačno, ali ipak postoje i pravi duhovni snovi. I mi znamo ovde u zajednici da Bog daje ljudima snove, i da su oni protumačeni, i da se oni ispunjavaju, i da su stvarni. Ali to je sekundarni način činjenja toga. Razumete?

37 Dakle, razlog što je tada to bilo tako učinjeno, je bio taj što u zemlji u to vreme nije bilo proroka koji bi tumačio snove, kao Josip i Daniel i ti proroci od davnina. Nisu imali proroka četiristotine godina, a Bog je koristio san da bi...radi dobrobiti Njegovog sopstvenog Deteta. On je to učinio.

38 On je rekao Josipu, kada je on nameravao “kao jedan pravedan čovek, ne da je izvrgne javnoj sramoti, već je namerio da je u tajnosti otpusti.” Nema sumnje da mu je ona ispričala o poseti Gabriela (Gavrila) i tako dalje, i šta je on sve rekao; no kada je on video nju trudnu, bilo je to toliko neobično. Znae, to je upravo...bilo je to nešto veoma drugačije. I znae, u tome je i danas stvar. Bog čini da stvari budu neobične, i to je toliko neobično da i pravedan čovek to ne može videti.

39 Josip to nije mogao razumeti, bilo je to previše neobično. Bio je on dobar čovek, ništa nije bilo pogrešno s njim. On je bio dobar čovek, pravedan čovek, no bilo je to neobično. Vidite, Josip je verovatno imao četrdeset godina, ili čak četrdesetpet, otprilike tako nešto, tvrdili su tako, kada su se zaručili on i Marija. Ali ovde mi nalazimo nešto što se nikada nije desilo: žena je tek bila isprošena za tog čoveka, a opet bila je već trudna! I bilo je toliko neobično da je Josip namerio da je otpusti. Ali upravo u kritičnom trenutku, Bog je poslao Svog Anđela, i on mu se pojavio u snu i rekao: “Ne boj se uzeti Mariju za ženu, jer ono što je začeto u njoj je od Svetog Duha.”

40 Kakvu novorođenu veru je morao imati Jospip kada je ustao iz kreveta! Vidite, njemu uopšte nije trebalo nikakvo tumačenje, san nije bio u simbolima. On je bio potpuno jasan: “Ne boj se uzeti Mariju za ženu, jer ono što je začeto u njoj je od Svetog Duha.” Nije bilo proroka koji bi to protumačio, tako da je to moralo doći direktno, potpuno izravno na takav način; za Boga...od Boga ka Josipu. Dakle...a Bog je izabrao drugorazredni način.

41 Čemu nas ovo ovde uči, pre nego razradimo našu temu? Evo čemu nas ovo uči: Da Bog može koristiti svaku sposobnost našeg bića ako je ono posve-...predano Njemu. On može koristiti naš um, naše snove, našu podsvest, našu svest, naš jezik, naše pesme, naše oči, naše...Sve što imamo može Bog koristiti ako je posvećeno Bogu, razumete, sve što vi predajete Bogu. On će koristiti svaki vaš izlaz i svaki vaš deo, On će to koristiti. Bez obzira šta je to, On će to koristiti ako je to posvećeno Njegovoj svrsi i pozivu.

42 Dakle, večeras ćemo govoriti o: *Darovima*. I ja želim ovo nazvati, ako...Napisao sam, zabeležio sam ovde nešto, dok je brat Nevil bio na podijumu: *Božiji Darovi Uvek Nalaze...Božiji Darovi Uvek Nalaze*

Svoja Mesta. Božiji darovi su uvek odbačeni, ali oni zaista nalaze svoja mesta kada...

43 Dakle, gledajte na dar koji su doneli ovi mudraci...odnosno koji su Mu doneli. Danas vidimo da mi zamenjujemo darove. Svako mora da ima dar, i pokušavaju da odgonetnu šta će mu sledeći kolega dati, tako da i on može njemu da da nešto, što će biti isto toliko adekvatno. A ako to nije tako, pa, za novu godinu, onda on oseća da mora da se revanšira ali činiće to na pogrešan način. I svaki od njih izučavajući i brinući se i hodajući gore dole, milioneri, kako će oni sada s time. Oni daju tako puno *ovome* i *onome*, kada je to sve potpuno pogrešno. To je – to je – to je sve...Božić...

44 Ovde: postoji samo jedan dar koji možete dati, a to je sami sebe. Dajte sebe Bogu zato što je Bog već dao Svoj Dar. Dakle, postoji samo jedna stvar koju vi dugujete Bogu, a to je sebe Njemu.

45 Dakle, veoma često, *imena* se nalaze u Bibliji. Mi danas to više ne opažamo. Mi...Često ste me čuli kako se podsmevam tom imenu, kada se deca nazivaju...odnosno kada ljudi daju imena svojoj deci "Riki." Dakle, *Riki* je jedno užasno ime! Razumete? I ono je...ne smete ih tako nazivati. Ako ste nazvali svoje dete Riki, za ime Boga, promenite ga za neko drugo. *Riki* ili – ili *Elvis*, ili nešto poput toga,...*Riki* znači "pacov." Razumete. I vi – vi idete...I kako nazovete neku osobu, ona to izražava. Jedna mala dama, pre izvesnog vremena, imala je malog dečaka kojeg su zvali "Riki", i ime mu je bilo Riki, Džejms Riki. I zato što je to toliko bilo popularno (*Riki*), nazvali su ga "Riki." Rekao sam: "Promenite to ime."

46 Zapazio sam neke ljude koji ovde sede koji imaju malog unuka, i ime mu je...jedan – jedan veoma sladak dečak, ugodan mališa; a drugi se zove Riki, i to je ono što on jeste. Samo ga gledajte, njegova priroda je upravo takva. I on...Rekao sam njegovom dedi ili babi, ili već nekom, rekao sam: "Recite majci da promeni ime tom dečaku, samo mu promenite ime i gledajte šta se dešava tom dečaku." Vidite, vi ljudi ne želite u to verovati. Mislimo da smo previše dugo poživeli za tako nešto.

47 Ako nema ničega u imenu, onda zašto je Jakov, dokle god se zvao *Jakov*, što znači "varalica, prevarant," to je ono što je on bio? Ali

kada se hrvao sa Gospodom cele noći, a Gospod mu je promenio ime, oko...kada je imao šezdeset godina. On mu je promenio ime iz jakova u *Izrael*, “princ pred Bogom,” i to je ono što je on bio.

Zašto je Abram bio nazvan...morao je da se nazove “Abraham” pre nego što se beba mogla roditi? Zašto se Saraj nazvala “Sara” pre nego se beba mogla roditi?

Zašto je bio Pavle...odnosno zvao se...ime mu je bilo Savle, ali kada se sreo sa Isusom, On ga je promenio iz Savle u “Pavle.”

Kada je Simonovo bilo promenjeno iz Simona u *Petar*, što znači “mali kamen.” I – i svima njima je bilo promenjeno ime, a to je zato što u vašem imenu ima nečega. Kada nešto kažete, ne želim sada da se u to upustim jer ćemo o tome sledeće nedelje uveče, vidite, prepoznavanje po reči. Ali, sada, nalazimo da su te stvari istinite.

48 Dakle, pazite, Bog...Kako je to čudna stvar večeras, videti te izabrane ljude, mudrace, učene ljude, velike ljude...kako dolaze sa istoka, što je bio Vavilon, koji je bio u Indiji. I oni nisu stigli nakon putovanja cele noći, ili da su krenuli jedne večeri pa stigli sledeće, trebalo im je oko dve godine da stignu tamo. Oni nisu došli do male bebe u štali. Oni su došli do jednog mladog deteta, mladog deteta. A Irod je pobio svu decu od dve godine. Vidite, da je znao da je to samo mala bebica u kolevcu, on bi onda pobio samo bebe. No on je pobio mladu decu, tako da bi bio siguran da je sredio Njega, sve od dve godine nadole. On je proračunao vreme jer nije želeo njih previše da pobije, ili sve njih, on je samo...zato što su oni za njega više bili kao robovi. On je želeo da uhvati...da bude siguran da će Ga ščepati, tako da je rekao: “Dete treba da je negde oko dve godine. Tako onda, sve od dve godine pa nadole, pobijte.” Razumete?

I to je ispunilo ono što je rekao prorok da: “U Rami će se čuti plač i jauk, ridanje; da će Rahilja plakati za svojom decom, a njih više neće biti.”

49 Dakle, da li ste primetili da su ti mudri ljudi, veliki ljudi, bili gore u Vavilonu i da su videli Njegovu Zvezdu, i rekli su: “Videli smo Njegovu Zvezdu na istoku i došli smo da Ga proslavimo.” Došli su sa istoka, tamo gde su videli zvezdu, idući na zapad. Zato što je Indija zapadno, severozapadno od Vav-...od Palestine. I oni su došli dole,

preko reke Tigar, i prešli su pravo preko ravnica, i došli su u Vitilejem gde su našli bebū. I upamtite, da Josif i porodica nisu odande otišli; oni su otišli pravo dole do Nazareta i tamo podizali dete.

50 Dakle, mi ovde vidimo da su oni predstavili...Ovi ljudi, bili su astronomi i izučavali su zvezde, i videli su ta tajanstvena nebeska svetla kako se pojavljuju gore, da će se nešto desiti; i da su oni znali da će Mesija, vladar Neba i Zemlje biti rođen. I oni su došli, znajući da će se Božanstvo ušatoriti, utaboriti u ljudskom biću; jer da bih vam pokazao njihovo svedočanstvo...Znate, to znate, vaš život govori mnogo glasnije od vaših reči, tako da bez obzira šta vi govorite, ljudi znaju šta ste po onome što – što jeste.

51 I gledajte ove ljude, te mudrace, oni su Mu doneli...Gledajte samo darove koje su Mu doneli, koji otkrivaju šta su oni mislili ko je On bio. Doneli su Mu zlato, tamjan i smirnu. I gledajte sada te simbole, o kojima sada želim da vam govorim...je ono što znače ovi simboli. Dakle, imam zabeležene neke citate Pisma, i čitaću vam iz njih o njima, ako Gospod da.

Dakle: zlato, tamjan i smirna.

52 Dakle: zlato u Bibliji...kako prikladno pristaje Hristu, zato što zlato govori o Božanstvu. *Zlato* je “Božanstvo.” Stićićemo do toga samo za tren. *Tamjan* govori o “službi.” A smirna je “smrt.” *Bog, Božanstvo*, u službi da bi umro. I to je ono što je On bio. Same stvari koje su doneli su svedočile o onome šta su oni mislili da je On bio.

53 I ja to isto kažem nama danas: “Stvari koje Mu mi danas donosimo svedoče o tome šta mi mislimo o Njemu.” Da li razumete šta hoću da kažem? Razumete? Ako ste vi...Ako vi u To verujete od sveg srca, svaku Reč toga, vi ćete to načiniti prepoznatljivim tako što ćete dati sve za To. Vidite? Ali ako mislite da je to dobro mesto da se udružite sa boljim ljudima, oko crkve i stvari kao što su te, to je upravo ono što vi dajete (samo nekoliko društvenih sati u nekoj zajednici ili tako nešto.) No ako vi – ako vi To zaista verujete od sveg srca, onda dajete sve što je u vama Tome. Razumete? I to čini vas prepoznatljivim, da vi stvarno verujete Poruku, i da vi verujete da je Ona istina.

54 Tako puno ljudi kaže: “Ja mogu verovati *ovoliko*. Ja mogu verovati *tako*.” Ti učenici...Mislim da je to bilo prošli put ovde, da sam govorio o tome: *Vernici, Takozvani-vernici, i Nevernici*. Nije li bilo tako? Ja...nisam li govorio na tu temu? Razumete? I svaka osoba, ima svoju kategoriju. Vidite, doćiće do tog mesta gde mogu uzeti jedan deo toga, ali neće moći ostatak.

55 Dakle, kako su samo bili podesni ti darovi za Hristovo putovanje na zemlji, jedna beba koja se rodila ovde na zemlji. A ti darovi koje su Mu doneli mudraci, su tačno odgovarali Njegovom zadatku od Boga i Njegovom putovanju na zemlji.

56 Dakle, kao prvo: Bog. To je bio Bog, Isus je bio Bog u obliku čoveka. To je teško da ljudi to progutaju, čak i danas, da je “On bio Bog.” I On...To je ono što je On bio. On nije bio ništa manje do Bog. On je bio Bog objavljen u telu. On je bio Stvoritelj Svoje Sopstvene Tvorevine. Dakle, to...On je bio Stvoritelj u Svojoj tvorevini, preko tvorevine za tvorevinu. On je bio Stvoritelj u Svojoj tvorevini, preko Svoje tvorevine, za Svoju tvorevinu. I sve se to završava tamo nazad u Bogu, čitava stvar. Zar ne vidite? Punina Boga! On je bio Stvoritelj isto kao što je On bio i Bog. I On je bio jedno Biće na zemlji (Biće vremena), što znači da je On morao imati početak, tako da je On Sebi stvorio telo u kojem će On živeti. Sam Bog, je stvorio Sebi telo. Razumete? To je preko ove tvorevine, da bi On mogao spasiti izgublenu tvorevinu koju je On stvorio.

57 Ne postoji ništa što ljudi mogu pretvoriti u ništavilo, ne postoji niti jedna stvar. Vi ne možete učiniti ništa da bi nešto kompletno uništili. Mogli biste možda zapaliti jedan mali komadić papira, mogli biste možda spaliti kuću, možda bi mogli spaliti drvo; ali ga vi niste pretvorili u ništavilo. Vi...ta vreline toga, ta vatra koja se rasplamsa, to je samo hemijska reakcija. Oni se vraćaju nazad u ono što su bili na početku. Oni nisu pretvoreni u ništavilo. Ako spalite komad drveta (a svet kaže...da živimo večno kao Bog, a hemikalije tog drveta i te vatre, su se vratile nazad u svoj originalni početak i to je...u šta god da je to bilo, u cepanje atoma i tako dalje, svet kaže: “mi bi opstali milione godina”) to bi se ponovo moglo vratiti nazad na isto mesto biti jedno drugo drvo, baš kao što je i to bilo.

58 Tako da vi ništa ne možete pretvoriti u ništavilo, zato što je to izgovorena Božija Reč. Amen! Ooo, i to mi daje sada jedno religiozno osećanje. Razumete? Ono što Bog kaže, to ostaje zauvek. Amen! Vidite, vi ne možete stvari dovoditi do ništavila. Mi smo deo ove zemlje, i mi nikada ne možemo biti potpuno uništeni. Ne, gospodo. Greh (ta duša) će biti pretvorena u ništavilo, to shvatamo. Ali telo u kome živimo, ne može biti uništeno. Vidite?

59 Dakle, tako, Bog je stvorio Sebi telo. On je bio Stvoritelj, i stvorio je Svoju Sopstvenu tvorevinu, da bi kroz tu Tvorevinu On mogao spasiti one koji su bili izgubljeni u ovoj tvorevini (to smo vi i ja, bića vremena.)

60 Njegova – Njegova je tačno pokazala da...On i Njegova dela su dokazala da On nije bio ništa manje od Stvoritelja. Uzeo je komad hleba i prelomio ga, i nastavio je da lomi taj jedan komad hleba, i nahranio je pet hiljada ljudi od toga; i pokupili su sedam korpi što je od toga svega preostalo, i svi su se tamo potpuno najeli hleba.

61 On je uzeo ribu i prelomio je. Dakle, ako samo shvatimo da je On tu ribu u početku stvorio. On je stvorio taj hleb u početku. Tako da je On uzeo tu ribu i prelomio je. Bila je to živa riba, a potom je bila skuvana ili ispečena; i kada god da je On nju prelomio, kako god bila pripremljena (kuvana ili pečena), to je ponovo izraslo (istog trenutka kada je On nju prelomio) još jedna kuvana ili pečena riba. Nije li to predivno? Time je pokazano da On nije bio ništa manje do Jehova. I da je On bio Stvoritelj i da je mogao uzeti Svoju sopstvenu tvorevinu, preko Svoje tvorevine, i izraziti Ko je On bio. Haleluja! To je dokazalo da je On bio ono što je bio. On je bio Božanstvo. Tako da je zlato bilo prikladan poklon za Njega, kada su ga prineli za Njegovo rođenje. On je bio Božanstvo koje je postalo telo.

62 Mogao bih možda ubaciti neke...Nema stranaca među nama večeras, pretpostavljam, tako da...na ovom molitvenom skupu. Ali samo da kažem nešto. Da li je Isus kada je On bio ovde,...? Dakle, ovo je samo da bi se razmišljalo a ne za...možda...ustvari da se isproba. Zapazite, samo radi razmišljanja, Isus je rekao u Svetom Jovanu 14:12: "Onaj ko veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će ih činiti takođe, i veća od ovih će činiti, jer Ja idem ka Ocu." Da li ste приметili to? Zapazite, to je bio Božiji Sin koji obećava verniku, veće

stvari nego što je On činio, (u ovim poslednjim danima) da će vernik činiti veće stvari nego što ih je On činio. Sveti Jovan 14.-ta glava, 12.-ti stih. Da li je tako? Da li verujete da je to Isus rekao?

63 Zapazite, kada je Isus stvorio hleb; uzeo je komad hleba, i stvorio je hleb od već postojećeg hleba. Kada je stvorio ribu; On je najpre uzeo ribu i od onoga što je već bila riba, iz toga je izvukao još jednu. Da li je tako? On je uzeo vodu, koja je samo potencionalno mogla postati vino, i od nje načinio vino. Da li je tačno? No mi smo Ga videli među nama, u ovim poslednjim danima, da je stvorio stvari iz ničega! Da li je to tako? Stvorile su se veverice gde ih nije bilo. Baš tako! Ooo, On je...ostaje Bog. On je upravo toliko Božanstvo kao što je to bio onda i oduvek, odnosno zauvek će i ostati. On je i dalje Bog i izaziva srca da to veruju: “Veće stvari od ovih, vi...bez ičega što bi se držalo ili prelamalo. Reci to, i biće tako.”

64 Zapazite sada, vidimo da Njegovi...On to potvrđuje. Dela koja je On činio su potvrdila da je On Božanstvo, pokazala su da je On bio. Jer On je rekao: “Jer ako ne činim dela svoga Oca, onda Mi ne verujte.”

65 I zar jedan Hrišćanin danas ne bi mogao reći: “Ako ne činim dela Svoga Spasitelja, onda mi neverujte”? Razumete?

66 “I kao što je Otac poslao Mene, tako i Ja šaljem vas.” I ako činite dela, stvaralačka Očeva dela koji Ga je poslao, onda je to tvorevina...Hrist (Stvoritelj) koji nas šalje, činiti Hristova dela Stvoritelja. Razumete? “Kao što je Otac poslao Mene, tako i Ja šaljem vas. I ako ja ne činim dela Svoga Oca, nemojte mi verovati.”

67 Onda Hrišćanin danas mora delovati sa Životom kojim je Hrist delovao ili mi imamo prava da kažemo: “To nije tako.”

68 Zapazite sada, Njegova dela su Mu stvorila...odnosno potvrdila su Ga kao Stvoritelja. Dela koja je On činio krunisala su Njegov život svedočanstvom, da je On bio sam “Stvoritelj”; nema načina da se to zaobiđe. Tako da kada su oni prineli svoje darove u obliku zlata, oni su bili savršeno usklađeni sa Bogom u svojim darovima. Darivali su Mu zlato, što ga je učinilo prepoznatljivim kao Božanstvo. Uvek kruna, zlatna kruna...zlatna glava, kralja Navuhodonosora. Sve, razumete li, to...uvek je Božanstvo predstavljeno zlatom.

69 A sada: *tamjan*. Želimo kroz ovo proći brzo. Tamjan se nudi kao prinos u službi Jehovi. Dakle, ako želite zabeležiti ove citate Pisma, Leviti 2:2, Leviti 16:6 pa do 17. Nalazimo da je to sveštenečki poredak, da bi se prineo prinos Jehovi. Kada je on prineo prinos, to je moralo biti tako načinjeno da se pomeša sa tamjanom kao prinos za greh, oni su uzeli razne stvari i pomešali ih. Kao prinos za jelo, radi obrtanja snopa, dodavan je tamjan. Zato što, to je bilo prihvatljivo za Jehovu ako je to bilo pomazano tamjanom, što znači da je to *služba Jehovi, Bogu*. Dakle, mi nalazimo da je On Božanstvo. I oni su Mu doneli tamjan, što je bio tip da je On u Jehovinoj službi. Isus je Jehovin sluga.

70 Dakle, u Svetom Mateju 12:15 pa do 21, mi nalazimo da je On bio Jehovin Sluga: “Evo Sluge Mojega, koji Mi je po volji” (i On je bio) “i staviću Svoju snagu na Njega.” Tako da je Njegov Život bio pomazan tamjanom, radi službe Jehovi. Kakve su darove samo ti mudraci doneli! Vidite, bilo je to nešto da bi se...darove koje su dali, je bilo nešto što treba da učini Isusa prepoznatljivim kao Jehovinog Slugu.

71 Dakle, ako bi to samo mogli učiniti, da i mi učinimo naše živote prepoznatljivima. Vidite, da naši životi budu prepoznatljivi kao Jehovine sluge. Radi toga je bio tamjan, to Ga je načinilo Jehovinim Slugom.

72 A sada, *smirna*, s-m-i-r-n-a, je bila pomazanje za smrt. Vidimo u Svetom Jovanu, u 19.-oj glavi, u 39.-om stihu, da kada su išli na Isusov ukop, kada su išle Marija i ostale, oni su poneli tu smirnu da bi Ga time pomazali; zato što On mora biti Jehovin Sluga smrti. Razumete? Neko je morao umreti. To je bila služba koja je morala biti učinjena Bogu, a niko nije bio dostojan da to učini do samog Boga. Tako da, donoseći smirnu-smirnu, pokazuje da sa Božanstvom, i sa službom, da je On takođe bio pomazan i sa smirnom; i da ovo Božanstvo treba da bude poslano u smrt u nameri da se spasu nesavršeni. Ooo, kako velika stvar!

73 Čitava tvorevina je bila izgubljena. Mi smo upravo prošli kroz to u Sedam Pečata. Vidite, čitava tvorevina je bila izgubljena i sve je propalo. To je sve pripalo Sotoni. Njemu je pripalo nasleđstvo i on to još uvek poseduje. Sigurno da poseduje. To je razlog što se mi

borimo i imamo sve ove nevolje. On kontroliše svako kraljevstvo; Sotona kontroliše. Svaku vladu, svakog kralja, svako kraljevstvo, je kontrolisano od Sotone. Ceo svet je pod kontrolom i upraviteljstvom Sotone. To je razlog što imamo nevolje koje imamo. Svaki student Biblije, ili ma ko, može vam reći da Sotona...Pa, sama Biblija kaže da on to čini, vidite, da on kontroliše svet. Ali Hrist će preuzeti to nasljedstvo jer je On sada naš otkupitelj. I On je došao da otkupi celu tvorevinu, i to niko nije mogao učiniti do samog Boga.

74 To je razlog što Bog ne čini ništa mimo čoveka. On uvek deluje kroz čoveka, zato što On mora koristiti čoveka. Čovek je ono što je On morao koristiti da bi izrazio Svoj atribut-svojstvo Spasitelja. On ga je morao načiniti na Svoj sopstvenik lik, da ga načini poput Sebe, i da ga postavi na bazi slobodne volje i da ga pusti da on postupa onako kako on to želi. On je mogao doneti svoj izbor. I On je znao da će čovek, pružajući mu tu mogućnost, pasti. Tako pošto je On to morao tako učiniti, On okreće stvar i čini da čovek bude partner s Njime, i ne čini ništa osim onoga što On čini kroz čoveka!

75 Čitavo delo otkupljenja dolazi kroz čoveka! Haleluja! Smrt je došla preko prvog čoveka, a Život dolazi preko drugog Adama. Vidite? Tu ste vi, On ne čini ništa zato što On mora koristiti čoveka za to, a onda On koristi čoveka da bi ponovo otkupio to nazad. Tako da Božanstvo postaje Jehova...odnosno Jehova pos-...On je Božanstvo, i On postaje dete. On postaje u obliku grešnika da bi mogao otkupiti grešnika. Vidite, ovde je ta cela stvar.

76 Dakle, gledajte šta...kako predivno ti darovi odgovaraju Isusu Hristu; vidite, zlato, koje govori o Njegovom Božanstvu. Dakle, oni nisu bili pagani. Oni su bili nadahnuti od Boga. Oni nisu nešto umišljali. To tamo upravo dokazuje, čak samo mudraci, da su videli natprirodno. Zato što njihov vlastiti dar, koji su oni prineli, potvrdili su i dobro su govorili o njihovom svedočanstvu da su oni videli natprirodno. Zašto? Jer zašto? To sve savršeno govori. Doneli su *zlato*, "Božanstvo." Doneli su *tamjan*, "služba." I doneli su *smirnu*, za Njegovu "smrt." Kada je bio beba, amen, pokazujući da će Božanstvo biti poslato u smrt u telu, amen, da bi mogao otkupiti palog čoveka. Kako ljudi mogu to odbaciti?

77 Kada shvatite: Pa, šta mi ovde radimo? Odakle smo došli? Ili koji je razlog što smo mi ovde? Mi nismo ovde stavljeni samo slučajno, već smo stavljeni ovde sa svrhom i moramo služiti toj svrsi. No i dalje se nalazimo na temelju slobodne volje gde Tome možemo služiti ili odbaciti To, baš kao što je i Adam učinio na početku.

78 Gledam u ovu devojkicu ovde, brate...Šta je...? Mislim da je to mala dama koja svira piano, i slušao sam ih dok su pevali. Pričali smo o njima, na putu za ovamo. Tamo je jedna mala porodica koja je posvetila svoj ceo život i sve ostalo Hristu. Pogledajte tu porodicu, kako su samo dobrog vladanja. Pogledajte samo te male devojkice. One su stajale ovde gore, kao primer mladih žena, tinejdžerki. I bez obzira...

79 Pre nekoliko nedelja otišao sam dole do...Ne znam kako se zove to mesto tamo dole, to je u Njujorku, živeli su samo jedan blok od tih bitnika. Kako su te devojkice tamo dole u – u bodiju i – i s ničim preko toga, nosile su bikini (kako ga zovu) preko toga. I, o, upravo jedna gomi-...oni čine ma šta što je u njihovom umu. Bez obzira šta je to, to je ono što...pa oni su bitnici. Oni upravo mogu činiti bilo šta. Ako žele ležati i ne ustajati, oni upravo leže i ne ustaju. Ako žele ići i učiniti određene stvari, oni to učine; a ako ne onda ne. Bez obzira, njihov um samo putuje! Do čega samo neće doći neobraćeni um? Vi nemate pravo da tako činite, jer vi niste svoji; vi ste otkupljeni Božanstvom, Isusom Hristom, Sin Božiji koji je postao telo. No vidite, to je gomila greha!

80 I vi vidite mnoge mlade devojkice koje su ovakve kao ove ovde; zašto, pa za mene, to je svetlo u vreme tame. To je račvasto svetlo, cik cak Božijeg blica na nebu da bi pokazao da može biti Svetlo! Može biti pravde usred greha!

81 Marija, Isusova majka, u gradu Nazaret, najgorem postojećem gradu u zemlji, ali je odande Bog izabrao jednu malu damu da rodi Njegovog Sina; jedan inkubator, matericu koja je morala...kroz koju je morala biti rođena beba. On je uzeo jednu takvu osobu da to učini. Bog deluje kroz ljudska bića da bi otkupio ljudska bića. On vas može uzeti, da deluje kroz vas da bi otkupio čovečanstvo, ako ćete u potpunosti posvetiti sve što jeste.

82 Ako ste mlada žena, posvetite svoj moral. Ako ste mlad čovek, posvetite svoj moral, posvetite svoj um, posvetite svoje misli, posvetite svoje srce, posvetite svoju dušu, posvetite sve što jeste! I neka Hrist deluje kroz to. Kako slavna stvar! Imate neke reke preći, imate mostove koje trebate preći, imate trnovita mesta, imate šipražje, imate šume, imate mračna mesta, imate visoke planine, imate visoke uspone. A šta vi činite? Jednog dana ćete morati stati i pogledati nazad, da pogledate odakle dolazite, i bićete suđeni prema pravcu koji odaberete. Usmerite sav – sav svoj um i svoje misli, na Severnu Zvezdu (Božiji centar) i ne mičite se od Toga. Ostanite s Time. Ona će vas izvesti pravo kao što je to učinila i s mudracima, pravo na Hrista.

83 U redu, pomazali su Ga smirnom. Mi sada vidimo, u Jovanu 12:1 do 7, to je upravo ono što je On učinio. On je bio savršeni Božiji Sluga, i pomazao Ga je sa svim Svojim Božanskim darovima. On je bio pomazan sa svim Božijim darovima zato što je On bio Bog. On je bio Bog. Vidite, *oni* su mu doneli darove.

84 Dakle, mi ćemo biti...Želim da...Ljudi koji su ovde uvek, makar većina njih, znate već, nešto vam šalju. A kada dođe do toga da ja to uzvratim, ja to ne mogu učiniti. Vidite? To je nemoguće. Ja upravo ne mogu to učiniti. I ja cenim male...male stvari, i stvari koje ljudi čine da bi izrazili sebe i njihovu zahvalnost i sve ostalo.

85 Dakle, to je ono što su ti bogati ljudi učinili. Ti ljudi su mudraci, oni su doneli zlato, čisto zlato. Doneli su tamjan, najbolji što su mogli naći. Doneli su i smirnu, najbolju što su mogli naći.

86 Mi shvatamo da je ovde, u Svetom Jovanu 12, nalazimo da je ova žena...ako budemo imali vremena da to pročitamo, no ja vas ne želim držati previše dugo, razumete, jer znam da je sutra ponedeljak, a vi...neki od vas moraju na posao. Gledajte, oni su doneli...Ta žena je donela smirnu, to pomazanje je dosta koštalo, da bi se nadjačala miris smrti. I ona je polomila tu bočicu od alabastera i izlila to na Isusovu glavu. A Juda je rekao: “Pa, to je trebalo da se da siromasima.” (Rečeno je: “Ne zato što se on brinuo za siromašne, već je on bio od početka lopov, on je čuvao novac.”) I rekao je: “To je trebalo da se proda, umesto da se izlije...”

87 A Isus je rekao: “Pustite je na miru! Jer je ona to učinila...” Ona Ga je pomazala, za Njegovu sahranu. Razumete? Ta žena, bila je toliko zahvalna da su joj gresi bili oprošteni, tako da je potrošila sav svoj novac što je imala, i kupila bočicu alabastera i slomila je i izlila ga, i namirisala prostoriju sa lepim mirisom te smirne, s kojom Ga je pomazala radi Njegove smrti. Dakle, vidite, ona je činila službu i ne znajući šta je činila, no bila je toliko zahvalna Bogu.

88 I ako ste vi večeras, toliko zahvalni zbog Božića, onda to nije da se kaže: “Daću Džonsovima dar; a oni će mi uzvratiti, i videću šta ću dobiti ujutru.” Zašto ne otvorite svoja srca i da vidite šta se tamo nalazi, i da otkrijete šta imate tamo unutra. I prihvatite...ako vidimo da je prazno, samo sa nekim umišljenim veroispovestima i – i – i brigama ovog sveta, što ne zamolite Hrista da ga ispuni večeras? Večeras, tako da bi imali pravo razumevanje značenja Božića. To – to je Hrist u vama; Bog, prebivajući u ljudskom srcu. To je ono što pravi Božić znači.

89 Ali, vidite, danas smo mi postali toliko negativni. Đavo nas je uveo u to, (tamo su obojene lizalice, i irvas, i čika sa bradom, koji leti kroz vazduh kao avion, i posećuje ceo svet i svaki dom sa malim paketićem igračkaka na svojim leđima i posećuje svako dete) i to je – to je jedna obična laž! Upravo izravna laž. Razumete? Dakle, vidite? Ali zašto? Đavo je to tako učinio da bi mogao izobličiti umove ljudima.

90 Svet biznisa se upustio u to i oni...Pa, oni više zarade za Božićne praznike tako da skoro s time mogu pokriti ostatak godine. Pričao sam s jednim trgovcem nedavno, rekao je: “Dajte mi samo te dve nedelje, i ako ne budem morao vezati lancem vrata,” rekao je: “Čekaću do sledećeg Božića; moćiću da idem na pecanje, ili šta god budem želeo, sve do sledećeg Božića.” Rekao je: “Ali sam ostavio deci da oni rade.” Rekao je: “Samo da budu tamo da bi moja radnja ostala otvorena i da nastave – da održavaju posao i račune.” Rekao je: “Ja ništa ne zarađujem dok ne dođe vreme Božića.” Vidite, to je sve postala jedna velika zarada, a ustvari to bi trebalo da bude slavljenje; slavljenje.

91 Dakle, Bog, tako je pomazao Isusa sa puninom Sebe, sve dok...On je bio Božiji dar ljudima. Mudraci su to toliko jasno učinili

prepoznatljivim, tako da su prineli Njemu svoje darove; pokazujući u svom sreću da su oni znali ko je On bio, i šta će On učiniti za njih. Tako (nije ni čudo) da prvo što su oni učinili, oni su se poklonili, savršeno po redu, i proslavljali su Ga. Pre nego što su oni to čak i mogli razumeti, oni su se poklonili i proslavljali Ga i predstavili su svoje darove. Tako treba da se drži pravi Božić: proslavljajući Ga, i onda predstavite svoj dar; predstavite svoje telo kao živu žrtvu, kao svetu i Bogu prihvatljivu.

92 Ali znate šta se desilo nakon što su mudraci to učinili? Otac i majka Hrista...očuh (naravno), i majka takođe, zato što je Bog Njemu bio i otac i majka. No mi smo videli da su oni primili te darove od mudraca. Nije ni čudo što su se zvali mudraci. Oni jesu bili mudri ljudi. Oni su zaista bili...posedovali su mudrost. Ako bi danas ljudi bili samo toliko mudri, upravo toliko mudri! Potreban je mudar čovek da bi došao Hristu. Čovek koji se odvraća od Njega je ne mudar čovek. No potrebno je biti mudar čovek, da bi se došlo Hristu.

93 Dakle, zapazite! I nakon toga, mudraci su ga učinili prepoznatljivim šta će On biti, i mi smo videli u Pismu da je to bilo tačno ono što je On bio: Božanstvo u službi radi smrti. Zbog čega? Božanstvo u službi Bogu sa svrhom smrti. Isus je bio Božanstvo u službi radi smrti, da bi otkupio svet. Ali šta je svet s Time učinio? Oni su To odbili. Oni su to odbacili. Zašto? Neki od njih, veliki deo njih, učinili su to radi ovoga: zato što je On umro! Rekli su: "On nije mogao biti Božanstvo i umreti." Čovek (telo) nije bio Božanstvo, već je Božanstvo bilo u telu. Ovo telo mora da propadne. Samo Hrist koji je u vama je jedina stvar koja vas može podići. To je Božanstvo, Bog u vama.

94 Dakle, zapazite! Dakle, isto je kao i sada, oni su odbacili potvrđeno Božanstvo. Da li to shvatate? Oni će sigurno staviti svoje ime u crkvenu knjigu i reći: "Pokušaću živeti po ovoj veroispovesti." Oni će na temelju toga dati zakletvu. Ali kada se dolazi do toga da se prihvati Božanstvo, i izrazi nazad ista vrsta dara kao što su i oni učinili...onda ste vi prepoznati po svom daru, time što vi predajete Tome celo svoje biće, da bi učinili prepoznatljivim Božanstvo. Onda vi sebe poistovećujete sa Božanstvom, time što dajete sve što vi jeste, ono što ste vi, samom Božanstvu lično.

95 Dakle, Hrist je u ovom danu, u kojem mi sada živimo, On je još uvek Bož-...čini Sebe prepoznatljivim: Božanstvo među ljudima. On je još uvek Božanstvo, zato što je On Reč. I kada mi vidimo samo Reč kako izražava životom Sebe, onda znamo da taj čovek to ne može učiniti. To je Božanstvo, Reč koja se izražava preko čoveka. A i sam Isus je rekao: “Sin ne može činiti ništa sam od Sebe. Ja ne mogu činiti ništa, Ja sam čovek,” rekao je Isus. “Ali Otac koji prebiva u Meni, On mi pokazuje sve stvari koje On Sam radi.” Amen! Tu ste vi! Šta je to? Božanstvo prepoznatljivo u čoveku. Dakle, ista stvar je i danas; to Božanstvo, obećana Reč za ovaj dan, može sebe učiniti prepoznatljivom u vama. Amen! Onda, možete li se držati Toga? Pokazati da verujete u To. Dajte Tome Božanstvo: verujte To, služite, i budite spremni da umrete sebi i svojim sopstvenim mislima. Ali i danas je To odbačeno kao što je to bilo i onda.

96 Zapazite, Bog je vodio te mudrace sa tim darovima. Skoro dve godine, oni su pratili zvezdu. Vidite? I to pokazuje da To nije mogla biti neka od prirodnih stvari koje se dešavaju. Razumete? Zato što, ako zvezde ukrštavaju njihove orbite, ako bi se ukrstile, pokazalo bi onda da je to bilo nešto drugo. Zato što...da ti mudraci to nisu videli, dugo vremena pre nego se to dogodilo, i znali su da se one moraju tako ukrstiti; vidite, u putanjama kako su se one kretale. I one su se ukrstile upravo nad Vitlejemom u to vreme, počele od tamo gore, unapred, znajući da se ta nebeska tela kreću u tom pravcu.

97 Dakle, Bog je vodio mudrace zato što je znao da imaju ispravne darove. Bog je vodio te mudre ljude zato što su imali ispravne darove koji će učiniti Njegovog Sina prepoznatljivim. Ooooo, Bože! Da li razumete? Mudri ljudi danas, mudri u Ime Gospodnje, ne sa nekom fikcijom, već sa darom koji je Bog obećao za ovo vreme, i Bog će i vas voditi da prepoznate da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek. Tu ste vi: mudri ljudi!

98 Bog je vodio te darove zato što su to bili darovi koji treba Njega da načine prepoznatljivim. Mudri ljudi današnjice, koji mogu udaljiti svoj pogled od crkvenjaštva i svih stvari ovoga sveta, ka Živoj Reči Božijoj! A Bog će učiniti prepoznatljivim Njegovog Sina kroz Svoju Reč, zato što je to ono što On jeste. “Ja i Otac smo jedno.” I “U početku beše Reč, i Reč beše s Bogom, i Reč beše Bog. I Reč postade

telo i nastani se među nama.” I ista Reč danas, On je isti juče, danas i zauvek. A mudar čovek sledi To, zato što je To ono o čemu se Bog brine jer će Time Sebe učiniti prepoznatljivim. Amen! Dar! Pravi, prepoznatljiv dar od Boga, Bog to donosi dole na zemlju, i stvari kao što su te, da bi preko toga Sebe učinio prepoznatljivim.

99 I kako je Hrist bio učinjen prepoznatljivim: zlatom, smirnom i tamjanom, preko toga su ljudi u senkama pokazali tip onoga što Njegov život treba da bude. Razumete? Božanstvo objavljeno radi službe, da bi umro da bi On moga otkupiti narod, zato što je On trebao da: “spasi Svoj narod od njihovih greha.” Ne da spasi svet, već da spasi Svoj narod od *njihovih* greha. Biblija je ovde rekla: “U Njegovo Ime uzdaće se narodi-pagani.” Razumete? Pagani će verovati u Njegovo Ime. Amen! Drugim rečima, Nevesta, *pozvani napolje* iz Pagana, će se uzdati u Ime Gospoda Isusa Hrista, “U Njegovo Ime uzdaće se pagani.” Dakle, Bog ih je vodio, jer su oni bili...darovi koje su oni davali su bili podesni za to vreme.

100 Zapazite! Kao što sam rekao, Bog ima...On – On je razdelio Svoju Reč u početku, u Postanku. Mogu uzeti knjigu Postanka i pokazati vam tamo svako doba u Bibliji, skroz do ovog doba ovde. Uz razne kultove i stvari koje mi danas imamo, mogu vam to tačno pokazati gde je to bilo u Postanku. Vidite?

101 Bog je dao Svoje Reči toliko *ovde*, onda toliko *ovde*, pa toliko *ovde*, za svako doba. I onda je poslao proroka, pomazanog da bi se ispunila ta Reč, i to je podržalo ostale koji dolaze. Vidite, kao što je bilo sa Mesijom, uvek je bio podržan. Svaki prorok u Njegovom sopstvenom životu, Njegovom sopstvenom biću, Reč koja je bila dana za taj dan, on je došao i ispunio tu pisanu Reč i unapred prorekao šta će onaj drugi biti. I svaki od njih je govorio o Njemu (amen), zato što je On bio punina, On je bio glava proroka, On je bio Božija Reč, On je bio proroci. Amen! Tamo je On. Zapazite! Kako je predivno šta je On bio: svaki od tih proroka.

102 A onda kada je On došao, On je bio punina svih proroka, objavljena; zato što su oni bili Reč Gospodnja, i On sam je rekao: “Ako njih nazivate bogovima, one kojima Reč Božija dolazi, kako onda možete osuditi Mene kada ja kažem ‘da sam Sin Božiji?’” Vidite, čak i oni u tom dobu si bili prepoznati kao bogovi, Bog je

nazivao Sebe “bogovi.” Šta su oni bili? Oni su bila manifestacija Njegove Reči. I ovde je bio On, punina te Reči, utelovljeno Božanstvo, Božanstvo objavljeno u telu.

103 Gledajte! Ti darovi, koje su doneli ti ljudi, oni to nisu mogli doneti nekom proroku. Ne bi to bilo ispravno. Razumete? Ti darovi nisu mogli ići ka Iliji, niti su mogli ići ka Mojsiju, oni su morali doći k Njemu. I budući da su ti darovi strikno bili namenjeni za taj dan, i trebali su ga tim darovima učiniti prepoznatljivim ko je On bio, i onda nastupa Bog da bi ga zaštitio. I čuvao ih je, dve godine tamo dole, dok nisu našli to savršeno Svetlo. Kako prikladno!

104 Ista stvar je i danas. Mi imamo ljude koji su upravo toliko odani, fini ljudi, pravi ljudi. No vidite, u tome, biće nešto što dolazi, što je Bog uvek činio, da bi načinio prepoznatljivim ovaj dan. Ovo je dan kada je rečeno da će se ove stvari desiti. Neće biti puno, samo nekolicina će se spasiti. Biblija je tako rekla. Biće to samo jedna šačica.

105 Isus je sam rekao: “Kao što je bilo u Nojevim danima, kada je bilo spašeno osam duša.” Osam duša od generacije kao što je ova. “Kao što je bilo u vreme Nojevo.” Kako je bilo? Veliki, kulturni ljudi, veliki radnici, veliki graditelji, sve veliko u onome što oni imaju. Načinilo je ovu civilizaciju takvom, sa velikim stvarima koje su imali. “I kao što je bilo u Nojevim danima, tako će biti i u dolasku Sina Čovečijeg.” Vidite? A Bog je imao Noju da učini prepoznatljivim Njegovu obećanu Reč. To je bilo veoma prikladno. Barka je odgovala Reči Božijoj koju je on izrekao da “će On uništiti ljude.” No On će spasiti ono što On može.

106 Dakle, ovi mudri ljudi, donosili su svoje darove koji su činili stvari prepoznatljivima. Njihovi darovi su učinili prepoznatljivim ono što je To bilo, i to je razlog što je Bog štitio te darove u svakom pokretanju gde god su oni išli. On je To štitio dok oni nisu stigli s tim darovima, zato što su bili podesni za to vreme. Da li moja crkva to razume? To je ono što se i danas dešava! Nadam se da to nije preletelo preko vaše glave. Ja moram skoro o tome govoriti u usporedbama, razumete li. No da li razumete? Ove stvari što se dešavaju su podesne za ovaj dan, za Laodikeju. To je podesno vreme, i to je razlog što je Bog To zaštitio. Vidite, doneo je to da bi učinio

Sebe prepoznatljivim. Darovi, čak iako to znači smrt, to je bio kamen spoticanja na njihovom putu. To je podesno vreme, tako je, podesno za ovaj dan. To je razlog što je Bog To štitio, onako kako je to činio. On će To štititi, dok to koristi Njegovoj svrsi.

107 Ooo, čitao sam jednu priču, setio sam je se nedavno, nešto u tom stilu. Bio je jedan veliki grad, ovde u ovoj naciji, i...Njujork. I bio je Božić. I bila je tamo jedna siromašna porodica. Mali tata, imao je TBC, i bio je...a i žena je imala TBC. Oni su živeli ispod minimuma egzistencije. I on – on je nekako...Bio je slab, tako da ga niko nije hteo unajmiti. Nije bio obrazovan, i on – on...ljudi ga nisu želeli.

108 On je bio jedan otpadnik, postao je skitnica. Upravo...znate šta je jedan skitnica, samo prolazi i – i podiže nešto, i torbari s time, i zaradi koliko može; neku malu zaradu koju mogu ostvariti na tome, i pokušavaju živeti od toga. Upravo jedan...upravo kao torbar ili tako nešto, na ulici; ide i kupuje neke igle i čiode i sve što bi oni mogli. I – i onda to uzimaju, i možda kupuju kutiju za cent, pa to prodaju za pet cent; zarade četiri centa na kutiji, i možda su u pokretu ceo dan. Kažete: “Pa to je velika zarada.” Ali samo razmislite, to je sve što je prodao za ceo dan. Možda je zaradio i dvadeset, i trideset centi na dan, ali on ima i porodicu.

109 A – a ta mala žena, budući da je bila slaba, umrla je.

110 I to je bilo vreme kada je nastupao Božić. I mala devojčica, bila je zahvaćena...zbog pothranjenosti, nije imala ispravnu hranu i tako dalje; i ona je dobila takođe TBC. A ona je bila malena devojčica, oko osam godina, devet godina, deset. I nikada nije dobila lutku za Božić. I to je ono što je ona želela za poklon, bila je to lutka.

111 A njen otac, nije bio u stanju da joj omogući lečenje i tako dalje, imao je...on – on je video da mala devojčica brzo odlazi, i on je dao sve od sebe da zaradi novac da joj kupi lutku za Božić; jer on bi mogao zaraditi samo za jednu malu lutku! I tako, vreme Božića je dolazilo, nastupilo je loše vreme, i mala devojčica je dobila neku vrstu upale pluća, i umrla je, upravo par nedelja pre Božića. A otac, naravno, slomljenog srca, on je otišao do svoje male konzervice i izvadio novac. I mislio je na svoju malu devojčicu, i ona je želela lutke kao male devojčice. Vidite, ona je trebala da bude mala majka.

112 Primitili ste kako mala devojčica, kako uzima lutku, zato što ona...to joj je priroda, ona – ona treba da postane majka. Ona će biti majka jednog dana ako poživi i sve ostalo. Znete već, njena priroda. To je razlog što male devojčice vole lutke, ona želi da se brine o njoj; jer nakon svega, ona je, potencionalno, jedna mala majka.

113 I ona je želela malu lutku, a nikada nije imala niti jednu. A otac je uštedeo sve što je mogao da bi joj kupio malu lutku. I tako, ona je umrla.

114 I otac je na neki način skrenuo umom. Žena mu je umrla, njegova mala devojčica, i njegov um je došao do mesta tako da je on – on...i dalje bi išao svake večeri u krevet i pričao sa ovom malom devojčicom, iako je ona bila...bila je sahranjena. Ali on je mislio da priča sa njom, i govorio joj je: “Dakle, draga, neće još dugo i tata će ti kupiti tu lutku za Božić. I – i tata ti je obećao tu lutku, i ja sada idem da je nabavim.”

115 Konačno, Božić je stigao. I, naravno, vi znate kako je tada. Bogati ljudi imaju svoje – svoje velike zabave; i pale se sveće, i mnoštvo ljudi u crkvama, i govore o Isusu i tako dalje (u crkvama se tako radi), imaju razne programe, veliki broj ljudi, i pevaju, i božićne pesme i sve ostalo. A veoma malo oni znaju šta se desilo tamo davno u hodniku, pre svega ovoga.

116 I taj mali čovek, dospeo je izvan sebe. On je toliko želeo da ta mala devojčica ima tu lutku, jer je on prosio da bi imao tu malu lutku. I tako, on je otišao da kupi jednu otrcanu lutku, jednu malešnu, verovatno za nekih trideset centi; jednu malu staru neuglednu je kupio, dole negde na pločniku. I bila je to zaista hladna noć, duvao je snažan vetar, i sneg je padao veoma gusto; u Njujorku, na samoj obali.

117 I ulica se punila; i verujem da su tamo bili ljudi u svojim veliki limuzinama. I žurke pijanke, pili su po ulicama, proslavljali su Hristovo rođenje i te stvari o kojima mi večeras govorimo, misleći da je to pravi način da se to učini; samo da ispijaju svoje stare tuge i ostale stvari, i da je to pravi način da se to tako učini. Svi oni...

118 Bio sam nedavno u jednoj prodavnici, a jedna žena je pričala o tome šta...sastale su se dve devojke i želele su da saznaju šta su i

jedna i druga kupile za svoga oca. I jedna od njih je rekla: “Dakle, on...” Kupila mu je boks nekih određenih cigareta. A druga je rekla da mu je kupila bocu viskija i – i – i špil karata. Dakle, nisu li to pokloni koji podsećaju na rođenje Isusa Hrista! I tako to ide, razumete, to je samo velika gomila lažnog sjaja. U tome svemu nema uopšte nikakvog Božića.

119 I tako, mi sada nalazimo, da je taj mali čovek lutao okolo. I on je znao u svom srcu da je mala devojčica mrtva, ali otišao je kupiti lutku svakako. I on je mislio: “Ja ću krenuti da hodam i naćiću je negde. Ona će biti negde ovde na ulici i ja ću je pronaći.” I počeo je da hoda.

120 On nije sebe mogao prevariti, ona više nije bila u maloj daščari i u malom starom ofucanom krevetu; već ona je bila sahranjena. Tako, on je znao. On je mislio da će je naći negde na ulici. Rekao je: “Samo ću nastaviti da hodam.” I on je išao niz ulice, dok su oni pevali svoje božićne pesme i nastavljali sa takvim stvarima. I hodajući niz ulicu, noseći tu malu, prljavu lutku; držeći je pod kaputom, blizu kod srca, misleći na svoju malu devojčicu.

121 I konačno ga je video i jedan policajac, a i on sam je cugno par dobrih gutljaja, i on je otrčao niz ulicu i zgrabio starog čoveka i protresao ga. Rekao je: “Šta radiš to movajući se ovuda?”

122 Rekao je: “Nosim ovu malu lutku, gospodine, mojoj maloj devojčici.”

123 A on je rekao: “Pa gde stanuješ?” A on mu je ispričao gde živi. A on je rekao: “Pa ti se udaljavaš od tog mesta, ti si pijan. Idi u suprotnom pravcu.”

124 A on je rekao: “Gospodine, nisam pijan. Obećao sam svojoj maloj devojčici da ću joj doneti poklon za Božić.” I rekao je: “A prikladan poklon za malu devojčicu je mala lutka.”

125 A on je rekao: “Daj da je vidim.” I tako pokazao mu je malu prljavog izleda, ofucanu lutku. I držao ju je pod svojim...pritisnutu uz grudi, držeći malu lutku kao da je on...I tako, policajac i sam polupijan, pokazao mu je put i otišao. A stari čovek je otišao niz ulicu a sneg je gusto padao.

126 I tako, ponoćne žurke su se okončale. Nastupilo je sledeće jutro, sneg je popustio, a sunce je izašlo. I tako oni su morali...svi ljudi od svojih velikih veselih žurki bili su...snežne konfete na njihovim glavama, od previše pijančenja i slavljenja Hristovog rođenja. I mnogi od njih su promukli od silne zabave i od svega što se dešavalo.

127 Ali skroz dole niz ulicu, našli su starog čoveka. I kada su ga okrenuli, imao je malu lutkicu naslonjenu pored srca. Mislim da joj je odneo svoj dar. On ju je našao u onoj Zemlji a ne ovde. On – on – on je poneo dar. Bio je to prikladan dar. (Milostivi Bože.) Ipak stajalo ga je to svoje smrti. Nije postojalo drugog načina na ovom svetu da joj da taj poklon, jer je bila sahranjena. No, jedino kako je on to mogao učiniti, bilo je da ode na takav način. Ta mala lutka nije nešto previše značila, pretpostavljam, mala lutka ofucanog izleda, ali je...šta je on učinio? To je ispunilo obećanje koje je dao. Bez obzira šta su ljudi mislili o tome, njegove prljave ruke na jednoj maloj, prljavoj lutki, ali je time ispunio obećanje svojoj maloj ćerci.

128 Ponekad oni gledaju na Evandjelje kao na pevanje, igranje, oni To ne žele kada Bog To donosi, ali to ispunjava obećanje koje je On dao Svom Sinu. I znate šta? Oni su Ga takođe ostavili da umre, upravo kao neku ragu na ulici. To je upravo tačno, ostavili su Ga da umre kao neku skitnicu na ulici, ali On je ispunio ono što je On trebao učiniti. On je bio taj Dar koji je Bog obećao svetu.

129 I večeras, neka ja uzmem Njega u *svoje* srce kao svog Spasitelja. Neka hodam u lice smrti, ili šta god da je to poput toga. Ja sam Mu obećao svoj život. I ja ću ga odneti k Njemu. Bez obzira kroz šta ja moram proći, ako moram proći kroz smrt, ako moram biti upucan; bez obzira šta se dešavalo, ako me budu ismejavali i nazivali “ludakom,” bilo čime, izopštili me iz svih ostalih hrišćanskih crkava i tako dalje, ja...to je Božiji dar koji ja čuvam u srcu. On je to dao, i ja želim da mu Ga predam.

Pognimo svoje glave samo na tren.

130 Govorio sam o podesnim darovima, bio je to prikladan dar zato što je mala devojk...ona je bila mala devojk, bila bi jedna mala majka, a prikladan dar je bio mala lutka. Prikladan dar koji je Bog, Stvoritelj, mogao dati Svom stvorenju, bio je Spasitelj da nas spasi iz

stanja u kojem smo mi bili. Pitam se, večeras, pošto se približavamo Božiću, i pretpostavljam da će ovo biti poslednja poruka koju ćemo čuti do Božića, osim ako ne čujemo nečiju poruku preko radija.

131 Pitam se večeras, da li smo primili Dar koji nam je Bog obećao: Večni Život verom u Hrista i primanjem Svetog Duha. Ako niste, i želeli biste primiti Božiji pravi, istinski Božićni dar, da li biste podigli ruke? Recite: “Brate Branhame, ja ne znam, ja sam – ja sam ponekad To verovao. I pazio sam na stvari koje ću činiti. I ja sam, na neki način, pomalo u sumnji.” Nemojte – nemojte u To više sumnjati prijatelji.

132 Vidite, sada je previše kasno da se u To sumnja. Hajde da budemo zaista sigurni u to. Kažite: “Moli se za mene, brate Branhame, ja želim da...Božiji Dar svetlu, je Isus Hrist. Ja – ja želim da ovo bude pravi Božić. Prihvatam Svetog Duha u svoje srce. Koji me može sprovesti kroz sve oluje života, i da jednog dana ja mogu doći u Njegovo Prisustvo sa ovim darom Večnog Života. On će me primiti na tom temelju, i to je jedini način na koji će On to učiniti.”

133 U redu, imate li vi večeras pravi dar? Jedan ispravan odnos prema tome? “Oče, slediću Te, gde god Ti budeš išao. Šta god da Ti kažeš: ‘Učini’ ja ću to učiniti. Šta god da Tvoja Reč kaže za mene, ‘Učini’ učiniću to.” Da, gospodo. “Ne marim šta ma ko kaže, ja idem da to učinim, zato što ja želim Tvoj Dar; to je Život, a Hrist je Reč.”

134 Ako ne možete verovati celu Reč i kažete: “Pa, ne znam, ja – ja verujem da je...*ovo*, ja verujem u *ono*, ali ja ne mogu ići *tako*, i ne mogu ići *tuda*.” Vi ste onda kao sedamdesetorica koji su otišli. Nisu mogli primiti celu Reč i primiti Hrista u punini Njegovog Božanstva i Njegovoj službi; i biti spreman da umrete kao što je On umro za vas.

135 Onda, da li biste samo podigli svoje ruke, sa pognutim glavama, i rekli: “Moli se za mene”? Bog vas blagoslovio. I Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Bog te blagoslovio, mala devojčice. Ooo, Bog vas blagoslovio. Da, vidim i vašu ruku. Naravno, Bog vas blagoslovio. Ovaj mali Dar, Hristov, koji je Bog poslao na zemlju; i učinio To prepoznatljivim...Mudraci su ga prepoznali, Njegov Sopstveni Život je To potvrdio, Njegova smrt je To učinila prepoznatljivim, Njegovo uskrsnuće je učinilo To

prepoznatljivim, vaše prihvatanje je To učinilo prepoznatljivim, i On Sebe poistovećuje sa Sobom da ste vi Njegovi a On da je vaš. Ako niste zaista...vidite, reakcija Božijeg Duha deluje u vama, u ovom Božićnom vremenu, neka to sada dođe k vama.

136 Nebeski Oče, dok se mi teturamo kao skitnica na ulici, nikom nije bio potreban. Svet je nastavio dalje u svojim ludim pripremama, i tako je to sa njima i večeras, Gospode. Ali ponekad i mi se osećamo kao taj skitnica, jer smo mi primili Dar. I tako, molimo se Oče, da Ti nama spremiš jedan dar, životni, ovom svetu koji umire. Mnogi su ovde podigli svoje ruke, i oni žele taj Božiji Dar, koji On ima, Samog sebe, dao je Svog jedinorodnog Sina, sišao je dole i postao čovek. Toliko se nisko spustio da oni nisu čak ni...On se toliko spustio nisko i toliko ponizno dok On nije...nisu za njega čak imali ni krevet u kojem da se rodi. Jedna krava je morala da...ili konj ili nešto slično je moralo ustupiti mesto u štali, da se ukloni, (životinja) ljudska bića su toliko utonula u stanje u kojem su bili. On – On je sišao dole u štalu, u jednu malu štalu u pećini, negde u brdima kod Vitlejema, gde je bludničin sin osnovao jedan mali grad mnogo godina ranije.

137 I sada, Gospode, videli smo da je jedne noći, hladne noći, rečeno Mu je: “Ravi, mi želimo večeras ići s tobom kod Tvoje kuće.”

138 A On je rekao: “Pa, ptice imaju svoja gnezda, i – i lisica ima jamu, ali Ja – Ja nemam čak ni...čak ni mesto gde da položim Svoju glavu.” I tako su Ga oni pustili da umre, kao skitnicu na ulici.

139 Nebeski Oče, može li hrišćanin, mogu li ljudi danas videti da je to – To taj veliki Dar? I mnogi su ovde, večeras, više nego deset njih, pretpostavljam, podigli svoje ruke da oni žele primiti Svetog Duha. Neka bi upravo kao i mudraci, i možda niko od ostalih u zajednici čak neće ni videti šta se dešava. A ova Zvezda, to mistično Svetlo, prošlo je preko mnogih opservatorija, tokom dve godine, kada su ljudi čak računali vreme (u četiri straže), računali su vreme po zvezdama. I niko, nijedan istoričar o tome nije pisao. Niko ništa nije znao o Tome, a ipak To je bilo tamo. A ovi mudraci, sa svojim prikladnim darovima, bili su neprestano vođeno do toga. Neka bi To isto Svetlo došlo u svako srce ovde večeras, koji su ovde prisutni. Možda to neće biti neka emocija, to možda neće biti *ovo*, *ono*, i možda niko drugi to neće znati, upravo kao i sa ovim mudracima. Ali neka bi nešto bilo

tako utvrđeno u srcima tih ljudi, žena, dečaka i devojčica večeras, da taj Božiji Dar pomaže njihove živote. Da od ove noći pa nadalje, oni budu promenjeni. Oni više neće biti onakvi kakvi su ranije bili. Oni će biti promenjena bića od sada pa nadalje. Neka se oni, kao i ovi mudri ljudi, odvrte i ne idu za modom ovog sveta (i Irod, kraljeva palata), “Već da ih Bog upozori da se odvrte.” Daruj to, Gospode.

140 Večeras, se molim, da svaki mudri čovek, dečak ili devojčica, koji su ovde večeras...Muškarci i žene koji su dovoljno mudri večeras da se okrenu od stvari ovoga sveta, da se ne vrte više nazad od ovoga dana pa nadalje. Nakon što prođe ovaj dan i noć, da se više ne vrte nazad stvarima ovog sveta, već neka budu mudri. I ovaj mali tajanstveni glas, koji je učinio da podignu ruke i da kažu: “Da, ja želim Božiji Dar”...Neka bi ta ista stvar koja ih je navela da podignu ruke, poistovetila ih sa Njegovom smrću, sahranom, i uskrsnućem, tako što će im dati Svetog Duha. Neka se oni odvrte.

141 Neka bi ove žene ovde večeras, Gospode, koje su se tako teško suzdržale od toga da budu upetljane sa svetom; neka im kosa raste, i neka se oblače kao dame, i neka skinu svu tu šminku i ostale stvari, te veštačke stvari, koje pokazuju...to ih na neki način potvrđuje da one nisu zdrave, one...nešto – nešto je pogrešno. I neka bi večeras, ovo malo tajanstveno Svetlo, Gospode, koje ih je navelo da podignu ruke, neka bi rekle: “Gospode, ja se okrećem od stvari ovog sveta, večeras.”

142 Ovi muškarci, koji još nisu imali nešto stvarno, koji bi razgovarali sa svojim ženama i naveli ih da se odvrte; i stvari koje oni čine. Neka bi mi svi zajedno, Gospode, upravo se odvrtili od tih stvari večeras, budući upozoreni od Boga preko jedne čudne i male poruke Božijeg Svetla koje svetli na naša srca. Neka bi se mi odvrtili večeras i živeli za Tebe, svih preostalih naših dana, i idemo – idemo s Tobom kući na jedan drugačiji način nego što smo do sada putovali. Daruj to, Gospode. Učini nas boljim hrišćanima, svakog hrišćanina ovde večeras, Oče, koji Te prihvata i veruje Ti. I oni su pokušali da žive hrišćanski život, ali večeras neka se odvrte, i neka prime taj Dar.

143 Ooo, Bože, to je – to je jedan prezren put. Žene će se zvati “staromodne”, zvaće se svakojakim imenima. A muškarci će se zvati “fanaticima.” Ali mi smo – mi smo spremni, Gospode.

144 Sveti Duše, odvrati nas, upravo sada. Odvrati i mene, Gospode. Ja – ja ne želim da idem ni jednim putem koji bi me udaljio od Tebe. Gospode, ja želim upravo da idem onako kako Ti želiš da idem. Želim da dar mog srca bude toliko savršen da on učini Tebe prepoznatljivim, Gospode, na zemlji, da Ti nisi mrtav, već da si Ti živ.

145 Ti si Bog živih, a ne Bog mrtvih. Mrtvi su skroz prekriveni movama, zunzarama, koje stvaraju crve, pa još više zunzara; kao kada čovek popije svoje prvo piće, popuši svoju prvu cigaretu, kaže svoju prvu laž, izađe prvi put sa svojom ženom; ili žena koja izađe napolje sa svojim mužem, ili čine stvari koje su pogrešne; upravo ih pogodi kao zunzara, i to...i oni se napune kroz...nastave sa prljavštinom i ostalim, zato što se unutra nalazi mrtva duša. Dolaze zli duhovi i...jedan zao duh ga navede da učini još nešto; i dođe još jedan, navedu ga da učini još nešto zato što su učinili to.

146 Bože neka se odvrate, i neka ožive. Neka ustanu, i neka Anđeli Božiji dođu dole sa darovima Večnog Života, Gospode, i neka idu iz pobeđe u pobeđu. Daruj to, Oče. Mi se odvrćamo večeras, od stvari ovog sveta i briga ovog sveta, upozoreni od Boga da je vreme blizu. Isus se vraća nazad na zemlju. I neka nam veliki Sveti Duh daruje, večeras, Večni Život, koji mi tražimo. Daruj to, Gospode. Mi se samo molimo da Ti daruješ te blagoslove pošto ih tražimo u Isusovom Ime.

Sa našim pognutim glavama:

147 Mudri ljudi su još davno došli do...pratili su To Svetlo...našli su savršeno Svetlo. I neka bi to malo Svetlo, večeras, koje vas je navelo da podignete ruke, ili možda niste čak ni...To vas je obasjalo, a niste čak ni podigli ruku, neka bi vas to Svetlo vodilo do tog savršenog Svetla.

Hajde da samo stojimo, radi jednog malog posvećenja.

148 Učinimo, svoje malo srce ovde, večeras, mestom Hristovog prebivališta. Upamtite od večeras, moju malu čudnu priču o tom skitnici. Večeras, zaista, Isus Hrist je jedna skitnica na ulici. Tako je,

On – On je bio skitnica na ulici. Ooo, da, mi kažemo: “Mi Mu služimo.” Pa naravno. Svo to blještavilo i glamur, to nije On. To nije On. On je morao umreti da bi vam doneo taj Dar, ne lutku, već Život. On je morao umreti da bi to učinio, da bi to došlo do vas, jedini način kako je to moglo doći do vas. On nije upravo mogao doći ovamo i biti jedan savršen čovek, kao što je On to bio, i da dođe do vas. On to nije mogao učiniti na takav način. On je morao umreti da bi to učinio, da bi doneo taj Božiji Dar do vas. Kao što je skitnica morao umreti da bi odneo svoju malu lutku svojoj devojčici, Hrist je morao umreti da bi doneo Boga k vama. Mi želimo To prihvatiti večeras. I ja verujem, sa svojim pognutim glavama...i podignimo samo svoje ruke Bogu i iznova posvetimo svoje živote, upravo ovde večeras.

149 Ooo, milostivi Bože, mi – mi želimo Tvoj dar. Ja sam ovde, u ovom Božićnom vremenu, Gospode, pošto shvatam i gledam na zemlju i vidim blještavilo i glamur ovog vremena, mogu samo videti...tamo napolju, kao što je Biblija rekla, ovo Laodikejsko doba, da si Ti izvan Svoje crkve. Ti si odbačen. Skitnica je neko ko je odbijen, a Ti si odbijen u Svojoj sopstvenoj crkvi. Ti si odbijen među Svojim ljudima. Oni Te ne žele, Gospode, i oni su Te ostavili kao nekog uličnog skitnicu, na ulici. Bože, Ti – Ti – Ti si svakako otišao da umreš, da bi nam mogao doneti Božiji Dar. I mi To ponizno prihvatamo, Gospode. Molim se da Ti ispuniš naša srca i naše živote. I promeni nas, od ove večeri, i neka bi bili potpuno Tvoji dok se posvećujemo Tebi.

150 Primi me Gospode. Mnoge su greške koje sam ja učinio u životu. I, dragi Bože, dok ja stojim ovde na ovom svetom mestu, gde se propovedalo Evandjelje i gde smo Te videli ovde, čak u tom velikom Svetlu koje ih je obasjalo. I mi smo toliko zahvalni zbog toga, Gospode. Ja se posvećujem za ovaj Božić, ne u...kao što bi to svet učinio ili okrenuo novu stranicu. Gospode, ja samo želim prihvatiti Tvoga Sina. I ja želim prihvatiti Tvoj Dar, Gospode.

151 Ja želim prihvatiti Dar Večnog Života kroz Hrista. I ja, zaista, Gospode, prihvatam Hristov Dar za sebe, da bi pokušao pridobiti druge za Njega. Idi sa svakim od njih.

152 Učini da mala domaćica bude toliko draga i ponizna, da bi bila u stanju da druge dovede k Tebi. Dar koji si Ti njoj dao, tu damsku

ženstvenost, neka bude kao dama tako da kada je komšiluk vidi, da poželi da bude kao ona.

153 Učini da čovek, koji je zaposlen u prodavnici, ko god da je on, Gospode; učini da ima ponizan život, kao Hrist, da to i drugi mogu videti. Mi ne znamo gde ti ljudi stoje tamo napolju, Oče, i mi nikada ne želimo napustiti taj glavni, stari put; već idemo i nazad i napred, i sežemo se ma gde da bi zadobili dušu. Učini ti da nam budu na dohvat, Gospode, molimo se. I daj nam život, koji će navesti ljude koji će želeti da budu takvi, dok se mi posvećujemo Tebi, večeras. U Ime Isusa Hrista. Amen.

Dakle, ako ćete ponovo pognuti glave, želim svakom od vas poželeti sretne Božićne praznike.

154 Neka ta velika Božićna Prisutnost, onog glavnog i jedinog, i originalnog i jedinog koji postoji, Isusa Hrista, bude ponovo osvežena u vašim srcima večeras. Neka bi Sveti Duh došao k vama i donese vam darove za službu i Božije stvari, koje vama...dar kojim ćete moći živeti jedan bolji život. To je ono što ja želim. Rađe bih imao Hristov Život u sebi, da živim ugodno i pobednički, nego da imam sve darove isceljenja, proročke darove, i sve te ostale darove; dajte mi samo Isusa. Neka živim Život, taj Život je ono što ja želim da živim. Želim tako da živim da bi i drugi to znali. To je moja – moja želja za Božić, i molim se da to bude i vaša želja. I molim se da Bog nama daruje Njegovu želju.

155 Dakle, neka nam sada govori pastor, i neka nas raspusti. I Bog vas blagoslovio. Videćemo vas u sredu uveče. A do tada, neka vas Bog blagoslovi.